

ZSIDÓKHOZ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

FEJEZET 1

Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által,

² A kit tett mindennek örökösévé, a ki által a világot is teremtette,

³ A ki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, a ki hatalma szavával fentartja a mindenséget, a ki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbjára a magasságban,

⁴ Annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, a mennyivel különb nevet örökölt azoknál.

⁵ Mert kinek mondotta valaha az angyalok közül: Én Fiam vagy te, én ma szültelek téged? és ismét: Én leszek néki Atyja és ő lesz nekem Fiam?

⁶ Viszont mikor behozza az ő elsőszülöttét a világba, így szól: És imádják őt az Istennek minden angyalai.

⁷ És bár az angyalokról így szól: Ki az ő angyalait szelekké teszi és az ő szolgálait tűz lángjává,

⁸ Ámde a Fiúról így: A te királyi széked óh Isten örökkön örökké. Igazságnak pálczája a te országodnak pálczája.

⁹ Szeretted az igazságot és gyűlölted a hamisságot: annakokáért felkent téged az Isten, a te Istened, örömné olajával a te társaid felett.

¹⁰ És: Te Uram kezdetben alapítottad a földet és a te kezeidnek művei az egek;

¹¹ Azok elvesznek, de te megmaradsz, és mindazok, mint a ruha megavulnak.

¹² És palástként összehajtod azokat és elváltoznak, te pedig ugyanaz vagy és a te esztendeid el nem fogynak.

¹³ Melyik angyalnak mondotta pedig valaha: Ülj az én jobbkezem felől, míglen ellenségeidet lábaidnak zsámolyává teszem?

¹⁴ Avagy nem szolgáló lelkek-e mindazok, elküldve szolgálatra azokért, a kik örökölni fogják az idvességet?

FEJEZET 2

Annakokáért annál is inkább szükséges nekünk a hallottakra figyelmeznünk, hogy valaha el ne sodortassunk.

² Mert ha az angyaloktól hirdetett beszéd erős volt és minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését:

³ Mimódon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy idvességgel? a melyet,

miután kezdetben hirdetett az Úr, azok, a kik hallották, biztosítottak számunkra,

⁴ Velök együtt bizonysgot tevén arról az Isten, jelekkel meg csodákkal és sokféle erőkkal s a Szent Léleknek közléseivel az ő akarata szerint.

⁵ Mert nem angyaloknak vetette alá a jöendő világot, a melyről szólunk.

⁶ Sőt bizonysgot tett valahol valaki, mondván: Micsoda az ember, hogy megemlékezel ő róla, avagy az embernek fia, hogy gondod van reá?

⁷ Kisebbé tetted őt rövid időre az angyaloknál, dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt és úrrá tetted kezeid munkáin,

⁸ Mindent lábai alá vetettél. Mert azzal, hogy néki mindent alávetett, semmit sem hagyott alávetetlenül: de most még nem látjuk, hogy néki minden alávetetett.

⁹ Azt azonban látjuk, hogy Jézus, a ki egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál, a halál elszenvedéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hogy az Isten kegyelméből mindenkiért megízlelje a halált.

¹⁰ Mert illendő vala, hogy a kiért minden és a ki által minden, sok fiakat vezérelvén dicsőségre, az ő idvességök fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé.

¹¹ Mert a megszentelő és a megszenteltek egytől valók mindnyájan, a mely oknál fogva nem szégyenli őket atyjafiainak hívni,

¹² Mondván: Hirdetem a te nevedet az én atyámfiainak, az anyaszentegyháznak közepette dicséretet mondok néked.

¹³ És ismét: Én ő benne bízom; és ismét: Ímhol vagyok én és a gyermekek, a kiket az Isten nékem adott.

¹⁴ Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, ő is hasonlatosképen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, a kinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt,

¹⁵ És megszabadítsa azokat, a kik a haláltól való félelem miatt teljes életökben rabok valának.

¹⁶ Mert nyilván nem angyalokat karolt fel, hanem az Ábrahám magvát karolta fel.

¹⁷ Annakokáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könnyörülő legyen és hív főpap az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért.

¹⁸ Mert a mennyiben szenvedett, ő maga is megkísértetvén, segíthet azokon, a kik megkísértetnek.

FEJEZET 3

Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek, a mi vallásunknak apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra,

² A ki hû ahhoz, a ki őt rendelte, valamint Mózes is az ő egész házában.

³ Mert ez nagyobb dicsőségre méltattatott, mint Mózes, a mennyiben a ház építőjének nagyobb a tisztessége, mint a háznak.

⁴ Mert minden háznak van építője, a ki pedig mindent elkészített, az Isten az.

⁵ Mózes is hû volt ugyan az ő egész házában, mint szolga, a hirdetendőknek bizonyágára,

⁶ Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, a kinek háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménységnek dicsekedését mind végig erősen megtartjuk.

⁷ Annakokáért a mint a Szent Lélek mondja: Ma, ha az ő szavát halljátok,

- ⁸ Meg ne keményítsétek a ti szíveiteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában,
- ⁹ A hol a ti atyáitok próbára tevással megkísértének engem és látták az én cselekedeteimet negyven esztendeig.
- ¹⁰ Azért megharagudtam arra a nemzetségre és mondtam: mindig tévelyegnek szivökben; ők pedig nem ismerték meg az én útaimat.
- ¹¹ Úgy hogy megesküdtem haragomban, hogy nem fognak bemenni az én nyugodalmamba.
- ¹² Vigyázzatok atyámfiak, hogy valaha ne legyen bármelyikötöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon;
- ¹³ Hanem intsétek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy egyikötök se keményíttessék meg a bűnnek csalárdsága által:
- ¹⁴ Mert részeseivé lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk.
- ¹⁵ E mondás szerint: Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket, mint az elkeseredéskor.
- ¹⁶ Mert kik keseredtek el, mikor ezt hallák? Nemde mindazok, a kik kijövének Égyiptomból Mózes által?
- ¹⁷ Kikre haragudott vala pedig meg negyven esztendeig? avagy nem azokra-é, a kik vétkeztek, a kiknek teste elhullottak a pusztában?
- ¹⁸ Kiknek esküdött pedig meg, hogy nem mennek be az ő nyugodalmába, hanemha az engedetleneknek?
- ¹⁹ Látjuk is, hogy nem mehettek be hitetlenség miatt.

FEJEZET 4

- Ó**vakodjunk tehát, hogy mivel megvan az ő nyugodalmába való bemenetel ígérete, valaki közületek fogatkozásban levőnek ne láttassék.
- ² Mert nekünk is hirdettetett az evangéliom, miképen azoknak: de nem használt nekik a hallott beszéd, mivel nem párosították hittel azok, a kik hallották.
- ³ Mert mi, hívők, bemegyünk a nyugodalomba, miképen megmondotta: A mint megesküdtem az én haragomban, nem fognak bemenni az én nyugodalmamba; jóllehet munkáit a világ megalapításától kezdve bevégezte.
- ⁴ Mert valahol a hetedik napról ekképen szólott: És megnyugovék Isten a hetedik napon minden ő cselekedeteitől.
- ⁵ És ugyanabban ismét: Nem mennek be az én nyugodalmamba.
- ⁶ Mivelhogy annakokáért áll az, hogy némelyek bemennek abba, és a kiknek először hirdettetett az evangéliom, nem mentek be engedetlenség miatt:
- ⁷ Ismét határoz egy napot: Ma, szólván Dávid által annnyi idő multán, a mint előbb mondva volt. Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket.
- ⁸ Mert ha őket Józsué nyugodalomba helyezte volna, nem szólana azok után más napról.
- ⁹ Annakokáért megvan a szombatja az Isten népének.
- ¹⁰ Mert a ki bement az ő nyugodalmába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, a miképen Isten is a magáétól,
- ¹¹ Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék.

¹² Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megosztásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.

¹³ És nincsen oly teretmény, a mely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindennek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, a kiről mi beszélünk.

¹⁴ Léven annakokáért nagy főpapunk, a ki áthatolt az egeken, Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk vallásunkhoz.

¹⁵ Mert nem oly főpapunk van, a ki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem a ki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt.

¹⁶ Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.

FEJEZET 5

Mert minden főpap emberek közül választatván, emberekért rendeltetik az Isten előtt való dolgokban, hogy ajándékokat és áldozatokat vigyen a bűnökért,

² A ki képes együttérezni a tudatlanokkal és tévelygőkkel, mivelhogy maga is körül van véve gyarlósággal.

³ És ezért köteles, miképen a népért, azonképen önmagáért is áldozni a bűnökért.

⁴ És senki sem veszi magának e tisztességet, hanem a kit Isten hív el, miként Áront is.

⁵ Hasonlóképen Krisztus sem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy főpap lett, hanem az, a ki így szólott hozzá: Én Fiam vagy te, ma szültelek téged.

⁶ Miképen másutt is mondja: Te örökké való pap vagy, Melkisédek rendje szerint.

⁷ Ki az ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könyhullatás közben járult ahhoz, a ki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott az ő istenfélelméért,

⁸ Ámbár Fiú, megtanulta azokból, a miket szenvedett, az engedelmességet;

⁹ És tökéletességre jutván, örök idvesség szerzője lett mindazokra nézve, a kik neki engedelmeskednek,

¹⁰ Neveztetvén az Istentől Melkisédek rendje szerint való főpapnak.

¹¹ A kiről nekünk sok és nehezen megmagyarázható mondani valónk van, mivel restek lettetek a hallásra.

¹² Mert noha ez idő szerint tanítóknak kellene lennetek, ismét arra van szükségetek, hogy az Isten beszédeinek kezdő elemeire tanítson valaki titeket; és olyanok lettetek, a kiknek tejre van szükségetek és nem kemény eledelre.

¹³ Mert mindaz, a ki tejjel él, járatlan az igazságnak beszédiben, mivelhogy kiskorú:

¹⁴ Az érettkorúaknak pedig kemény eledel való, mint a kiknek mivoltuknál fogva gyakorlottak az érzékeik a jó és rossz között való különbségtételre.

FEJEZET 6

Annakokáért elhagyván a Krisztusról való kezdetleges beszédet, törekedjünk tökéletességre, nem rakosgatván le újra alapját a holt cselekedetekből való megtérésnek és az Istenben való hitnek,

² A mosakodásoknak, tanításnak, kezek rátevésének, holtak feltámadásának és az örök ítéletnek.

- ³ És ezt megcselekeszszük, ha az Isten megengedi.
- ⁴ Mert lehetetlen dolog, hogy a kik egyszer megvilágosítottak, megízlelvén a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szent Léleknek,
- ⁵ És megízlelték az Istennek jó beszédét és a jövő világnak erőit,
- ⁶ És elestek, ismét megújuljanak a megtérésre, mint a kik önmagoknak feszítik meg az Istennek ama Fiát, és meggyalázzák őt.
- ⁷ Mert a föld, a mely beiszsa a gyakorta reá hulló esőt és hasznos füvet terem azoknak, a kikért műveltetik, áldást nyer Istentől;
- ⁸ A mely pedig töviseket és bojtórjánokat terem, megvetett és közel van az átokhoz, annak vége megégetés.
- ⁹ De ti felöletek szerelmeseim, ezeknél jobb és idvességesebb dolgokról vagyunk meggyőződve, ha így szólunk is.
- ¹⁰ Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfelejtkezzék a ti cselekedeteitekről és a szeretetről, melyet tanúsítottatok az ő neve iránt, mint a kik szolgáltatok és szolgáltok a szenteknek.
- ¹¹ Kívánjuk pedig, hogy közületek kiki ugyanazon buzgóságot tanúsítsa a reménységnek bizonyossága iránt mindvégiglen.
- ¹² Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, a kik hit és békességes tűrés által öröklik az ígéreteket.
- ¹³ Mert az Isten, mikor ígéretet tett Ábrahámnak, mivelhogy nem esküdhetett nagyobbra, önmagára esküdött.
- ¹⁴ Mondván: Bizony megáldván megáldalak téged, és megsokasítván megsokasítalak téged.
- ¹⁵ És ekképen, békességestűró lévén, megnyerte az ígéretet.
- ¹⁶ Mert az emberek nagyobbra esküsznek, és nálok minden versengésnek vége megerősítésül az eskü;
- ¹⁷ Miért is az Isten, kiválóbban megakarván mutatni az ígéret örököseinek az ő végzése változhatatlan voltát, esküvéssel lépett közbe,
- ¹⁸ Hogy két változhatatlan tény által, melyekre nézve lehetetlen, hogy az Isten hazudjon, erős vígasztalásunk legyen minékünk, mint a kik oda menekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet,
- ¹⁹ Mely lelkünknek mintegy bátorságos és erős horgonya és beljebb hatol a kárpítnál,
- ²⁰ A hová útnyitóul bement érettünk Jézus, a ki örökké való főpap lett Melkisédek rendje szerint.

FEJEZET 7

- M**ert a Melkisédek Sálem királya, a felséges Isten papja, a ki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahámmal találkozáskor, őt megáldotta,
- ² A kinek tizedet is adott Ábrahám mindenből: a ki elsőben is magyarázat szerint igazság királya, azután pedig Sálem királya is, azaz békesség királya,
- ³ Apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való; sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de hasonlóvá tétetvén az Isten Fiához, pap marad örökké.
- ⁴ Nézzétek meg pedig, mily nagy ez, a kinek a zsákmányból tizedet is adott Ábrahám, a pátriárka;
- ⁵ És bár azoknak, kik a Lévi fiai közül nyerik el a papságot, parancsolatjok van, hogy

törvény szerint tizedet szedjenek a néptől, azaz az ő atyafiaiktól, jóllehet ők is az Ábrahám ágyékából származtak;

⁶ De az, a kinek nemzetsége nem azok közül való, tizedet vett Ábrahámtól, és az ígéretek birtokosát megáldotta,

⁷ Pedig minden ellenmondás nélkül való, hogy a nagyobb áldja meg a kisebbet.

⁸ És itt halandó emberek szednek tizedet, ott ellenben az, a ki bizonyság szerint él:

⁹ És hogy úgy szóljak, Ábrahámnál fogva tized vétetett Lévitől is, a tizedszedőtől,

¹⁰ Mert ő még az atyja ágyékában vala, a mikor annak elébe ment Melkisédek.

¹¹ Ha tehát a lévítai papság által volna a tökéletesség (mert a nép ez alatt nyerte a törvényt): mi szükség tovább is mondogatni, hogy más pap támadjon a Melkisédek rendje szerint és ne az Áron rendje szerint?

¹² Mert a papság megváltozásával szükségképen megváltozik a törvény is.

¹³ Mert a kiről ezek mondatnak, az más nemzetségből származott, a melyből senki sem szolgált az oltár körül;

¹⁴ Mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júdából támadott, a mely nemzetségre nézve semmit sem szólott Mózes a papságról.

¹⁵ És még inkább nyilvánvaló az, ha a Melkisédek hasonlatossága szerint áll elő más pap,

¹⁶ A ki nem testi parancsolatnak törvénye szerint, hanem enyészhetetlen életnek ereje szerint lett.

¹⁷ Mert ez a bizonyágtétel: Te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint.

¹⁸ Mert az előbbi parancsolat eltöröltetik, mivelhogy erőtelen és haszontalan,

¹⁹ Minthogy a törvény semmiben sem szerzett tökéletességet; de beáll a jobb reménység, a mely által közeledünk az Istenhez.

²⁰ És a mennyiben nem esküvés nélkül való, mert amazok esküvés nélkül lettek papokká,

²¹ De az esküvéssel, az által, a ki azt mondá néki: Megesküdött az Úr, és nem bánja meg, te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint:

²² Annyiban jobb szövetségnek lett kezesévé Jézus.

²³ És amazok jóllehet többen lettek papokká, mert a halál miatt meg nem maradhattak:

²⁴ De ennek, minthogy örökké megmarad, változhatatlan a papsága.

²⁵ Ennekokáért ő mindenképen idvezítheti is azokat, a kik ő általa járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy esedezzek érettök.

²⁶ Mert ilyen főpap illet vala minket, szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott, és a ki az egeknél magasságosabb lön,

²⁷ A kinek nincs szüksége, mint a főpapoknak, hogy napról-napra előbb a saját bűneiért vigyen áldozatot, azután a népéért, mert ezt egyszer megcselekedte, maga-magát megáldozván.

²⁸ Mert a törvény gyalgó embereket rendel főpapokká, de a törvény után való esküvés beszéde örök tökéletes Fiút.

FEJEZET 8

Födolog pedig azokra nézve, a miket mondunk, az, hogy olyan főpapunk van, a ki mennyei Felség királyi székének jobbára üle,

² Mint a szent helynek és amaz igazi sáornak szolgálja, a melyet az Úr és nem ember épített.

- ³ Mert minden főpap ajándékok meg áldozatok vitelére rendeltetik, a miért szükséges, hogy legyen valamije ennek is, a mit áldozatul vigyen.
- ⁴ Ha tehát a földön volna, még csak pap sem volna, lévén olyan papok, a kik a törvény szerint áldoznak ajándékokkal,
- ⁵ A kik a mennyei dolgok ábrázolatának és árnyékának szolgálnak, a mint Isten mondotta Mózesnek, mikor be akarta végezni a sátort: Meglásd, úgymond, hogy mindeneket azon minta szerint készíts, a mely a hegyen mutattatott néked.
- ⁶ Most azonban annyival kiválóbb szolgálatot nyert, a mennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, a mely jobb ígérek alapján kötött.
- ⁷ Mert ha az az első kifogástalan volt volna, nem kerestetett volna hely a másodiknak.
- ⁸ Mert dorgálván őket, így szól: Ímé napok jönnek, ezt mondja az Úr, és az Izráel házával és Júdának házával új szövetséget kötök.
- ⁹ Nem azon szövetség szerint, a melyet kötöttem az ő atyáikkal ama napon, mikor kézen fogtam őket, hogy kivezesse Égyiptomból, mert ők nem maradtak meg abban az én szövetségemben, azért én sem gondoltam velök, mondja az Úr.
- ¹⁰ Mert ez az a szövetség, melyet kötök az Izráel házával, ama napok multán, mond az Úr: Adom az én törvényemet az ő elméjükbe, és az ő szívökbe írom azokat, és leszek nekik Istenök és ők lesznek nekem népem.
- ¹¹ És nem tanítja kiki az ő felebarátját és kiki az ő atyafiát, mondván: Ismerd meg az Urat; mert mindnyájan megismernek engem a kicsinytől nagyig.
- ¹² Mert megkegyelmezek álnokságaiknak, és az ő bűneikről és gonoszágaikról meg nem emlékezem.
- ¹³ Mikor újról beszél, óvá tette az első; a mi pedig megavul és megvénhedik, közel van az enyészethez.

FEJEZET 9

Annakokáért voltak ugyan az első szövetségnek is istentiszteletei rendtartásai, mint szintén világi szenthelye.

- ² Mert sátor építtetett, az első, a melyben vala a gyertyatartó, meg az asztal és a kenyerek felrakása; ezt nevezték szenthelynek.
- ³ A második kárpiton túl pedig az a sátor, melyet neveztek szentek szentének,
- ⁴ Melyben vala az arany füstölő oltár és a szövetség ládája beborítva minden felől arannyal, ebben a mannás aranykorsó és Áron kihajtott vesszeje meg meg a szövetség táblái,
- ⁵ Fölötte pedig a dicsőség kérubjai, beárnyékolva a fedelet, a mikről most nem szükséges külön szólni.
- ⁶ Ezek pedig ekképen lévén elrendezve; az első sátorba ugyan mindenkor bejárnak a papok az istentisztelet elvégzésére,
- ⁷ A másodikba azonban egy-egy évben egyszer csak maga a főpap, vérrel, melyet magáért és a nép bűneiért áldoz.
- ⁸ Azt jelentvén ki ezzel a Szent Lélek, hogy még nem nyílt meg a szentély útja, fennállván még az első sátor.
- ⁹ A mi példázat a jelenkori időre, mikor áldoznak oly ajándékokkal és áldozatokkal, melyek nem képesek lelkiismeret szerint tökéletessé tenni a szolgálattelvőt,
- ¹⁰ Csakis ételekkel meg italokkal és különböző mosakodásokkal - melyek testi

rendszabályok - a megjobbulás idejéig kötelezők.

11 Krisztus pedig megjelenvén, mint a jövődő javoknak főpapja, a nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel csinált, azaz nem e világból való sátoron keresztül,

12 És nem bakok és tulkok vére által, hanem az ő tulajdon vére által, ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve.

13 Mert ha a bakoknak és bikáknak a vére, meg a tehén hamva, a tisztátalanokra hintetvén, megszentel a testnek tisztaságára:

14 Mennyivel inkább Krisztusnak a vére, a ki örökké való Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek.

15 És ezért új szövetségnek a közbenjárója ő, hogy meghalván az első szövetségbeli bűnök váltságáért, a hivatottak elnyerjék az örökkévaló örökségnek ígérését.

16 Mert a hol végrendelet van, szükséges, hogy a végrendelkező halála bekövetkezzék.

17 Mivel a végrendelet holtak után jogerős, különben pedig, ha él a végrendelkező, épen nem érvényes.

18 Innét van, hogy az első sem szenteltetett meg vér nélkül.

19 Mert mikor Mózes a törvény szerint minden parancsolatot elmondott az egész népnek, vevén a borjúknak és a bakoknak vérét, vízzel és vörös gyapjával meg izsóppal együtt, magát a könyvet is és az egész népet meghintette,

20 Mondván: Ez azon szövetség vére, a melyet Isten számotokra rendelt.

21 Majd a sátort is és az istentisztelekre való összes edényeket hasonlóképen meghintette vérrel.

22 És csaknem minden vérrel tisztíttatik meg a törvény szerint, és vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat.

23 Annakokáért szükséges, hogy a mennyei dolgoknak ábrázolatai effélékkel tisztíttassanak meg, magok a mennyei dolgok azonban ezeknél különb áldozatokkal.

24 Mert nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk.

25 Nem is, hogy sokszor adja magát áldozatul, mint a hogy a főpap évenként bemegy a szentélybe idegen vérrel;

26 Mert különben sokszor kellett volna szenvednie a világ teremtése óta; így pedig csak egyszer jelent meg az időknak végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt.

27 És miképen elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet:

28 Azonképen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek eltörlése végett, másodszor bűn nélkül jelen meg azoknak, a kik őt várják idvességökre.

FEJEZET 10

Mint hogy a törvényben a jövődő jóknak árnyéka, nem maga a dolgok képe van meg, ennél fogva azokkal az áldozatokkal, a melyeket esztendőnként szűnetlenül visznek, sohasem képes tökéletességre juttatni az odajárulókat;

2 Különben megszűnt volna az áldozás, mivel hogy az egyszer megtisztult áldozók többé semminemű bűntudattal nem bírtak volna.

3 De azok esztendőnként bűnre emlékeztetnek.

4 Mert lehetetlen, hogy a bikák és bakok vére eltörölje a bűnöket.

5 Azért a világba bejövetelekor így szól: Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet

alkottál nékem,

⁶ Égő és bűnért való áldozatokat nem kedveltél.

⁷ Akkor mondám: Ímé itt vagyok, (a könyv fejezetében írva vagyon rólam), hogy cselekedjem óh Isten a te akaratodat.

⁸ Fentebb mondván, hogy áldozatot és ajándékot és égő, meg bűnért való áldozatokat nem akartál, sem nem kedveltél a melyeket a törvény szerint visznek,

⁹ Ekkor ezt mondotta: Ímé itt vagyok, hogy cselekedjem a te akaratodat. Eltörli az elsőt, hogy meg hagyja a másodikat,

¹⁰ A mely akaratall szenteltettünk meg egyszer s mindenkorra, a Jézus Krisztus testének megáldozása által.

¹¹ És minden pap naponként szolgálatban áll és gyakorta viszi ugyanazokat az áldozatokat, a melyek sohasem képesek eltörölni a bűnöket.

¹² Ő azonban, egy áldozattal áldozván a bűnökért, mindörökre üle az Istennek jobbjára,

¹³ Várván ímár, míg lábainak zsámolyául vettetnek az ő ellenségei.

¹⁴ Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszentelteket.

¹⁵ Bizonyoságot tesz pedig erről mi nekünk a Szent Lélek is, mert minekutána előre mondotta:

¹⁶ Ez az a szövetség, melyet kötök velök ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjükbe írom be azokat,

¹⁷ Azután így szól: És az ő bűneikről és álnokságaikról többé meg nem emlékezem.

¹⁸ A hol pedig bűnök bocsánata vagyon, ott nincs többé bűnért való áldozat.

¹⁹ Mivelhogy azért atyámfiai bizodal munk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által,

²⁰ Azon az úton, a melyet ő szentelt nekünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az ő teste által,

²¹ És lévén nagy papunk az Isten háza felett:

²² Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint a kiknek szívök tiszta a gonosz lelkiismerettől,

²³ És testök meg van mosva tiszta vízzel; tartsuk meg a reménységnek vallását tántoríthatatlanul, mert hű az, a ki ígéretet tett,

²⁴ És ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás végett,

²⁵ El nem hagyván a magunk gyülekezetét, a miképen szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget.

²⁶ Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bűnökért való áldozat,

²⁷ Hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a a tűznek lángja, a mely megemészti az ellenszegülőket.

²⁸ A ki megveti a Mózes törvényét, két vagy három tanubizonyyságra irgalom nélkül meghal;

²⁹ Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltónak ítéltetik az, a ki az Isten Fiát megtapodja, és a szövetségnek vérét, melylyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelemnek Lelkét bántalmazza?

³⁰ Mert ismerjük azt, a ki így szólt: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr. És ismét: Az Úr megítéli az ő népét.

³¹ Rettenetes dolog az élő Istennek kezébe esni.

³² Emlékezzetek pedig vissza a régebbi napokra, a melyekben, minekutána

megvilágosítottatok, sok szenvedésteljes küzdelmet állottatok ki,

³³ Midőn egyfelől gyalázásokkal és nyomorgatásokkal nyilvánosság elé hurczoltak titeket, másfelől társai lettetek azoknak, a kik így jártak.

³⁴ Mert a foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyonotok elrablását örömmel fogadtátok, tudván, hogy néktek jobb és maradandó vagyonotok van a mennyekben.

³⁵ Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van.

³⁶ Mert békességes tûrésre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet.

³⁷ Mert még vajmi kevés idő, és a ki eljövendő, eljő és nem késik.

³⁸ Az igaz pedig hitből él. És a ki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelke.

³⁹ De mi nem vagyunk meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem hitéi, hogy életet nyerjünk.

FEJEZET 11

A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés.

² Mert ezzel szereztek jó bizonytságot a régebbiek.

³ Hit által értjük meg, hogy a világ Isten beszéde által teremtetett, hogy a mi látható, a láthatatlanból állott elő.

⁴ Hit által vitt Ábel becsesebb áldozatot Istennek, mint Kain, a mi által bizonytságot nyert a felől, hogy igaz, bizonytságot tevén az ő ajándékairól Isten, és az által még holta után is beszél.

⁵ Hit által vitetett fel Énoh, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mert az Isten felvitte őt. Mert felvitetése előtt bizonytságot nyert a felől, hogy kedves volt Istennek.

⁶ Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert a ki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik és megjutalmazza azokat, a kik őt keresik.

⁷ Hit által tisztelte Istent Noé, mikor megintetvén a még nem látott dolgok felől, házanépe megtartására bárkát készített, a mely által kárhoztatá e világot és a hitből való igazságnak örökösévé lett.

⁸ Hit által engedelmeskedett Ábrahám, mikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, a melyet örökölendő vala, és kiméne, nem tudván, hová megy.

⁹ Hit által lakott az ígéret földjén, mint idegenben, sátorokban lakván Izsákkal és Jákóbbal, ugyanazon ígéretnek örökös társaival.

¹⁰ Mert várja vala az alapokkal bíró várost, melynek építője és alkotója az Isten.

¹¹ Hit által nyert erőt Sára is az ő méhében való fogadásra, és életkora ellenére szült, minthogy hûnek tartotta azt, a ki az ígéretet tette.

¹² Azért is egytől, még pedig mintegy kihalttól annyian származtak, mint az égnek csillagai sokaságra nézve, és mint a tenger partja mellett a fôvény, mely megszámlálhatatlan.

¹³ Hitben haltak meg mindezek, nem nyerve meg az ígéretek, hanem csak távolról látva és üdvözölve azokat, és vallást tevén arról, hogy idegenek és vándorok a földön.

¹⁴ Mert a kik így szólnak, nyilván jelentik, hogy hazát keresnek.

¹⁵ És hogyha eszközbe jutott volna az, a melyből kijöttek, volt volna idejük a visszatérésre.

¹⁶ Így azonban jobb után vágyódnak, tudniillik mennyei után; azért nem szégyenli őket az Isten, hogy Istenöknek neveztessek, mert készített nekik várost.

¹⁷ Hit által áldozta meg Ábrahám Izsákot, próbára tétetvén, és az egyszülöttet vitte

áldozatul, ő, ki az ígéreteket nyerte,

18 A kinek meg volt mondván: Izsákban neveztetik néked mag;

19 Úgy gondolkozván, hogy az Isten a halálból is képes feltámasztani, miért is őt példaképen visszanyerte.

20 Hit által áldá meg a jövődökre nézve Izsák Jákóbot és Ézsaut.

21 Hit által áldá meg a haldokló Jákób a József fiainak mindenikét, és botja végére hajolva imádkozott.

22 Hit által emlékezett meg élete végén József az Izráel fiainak kimeneteléről, és az ő tetemeiről rendelkezett.

23 Hit által rejtegették Mózes az ő szülei születése után három hónapig, mivel látták, hogy kellemes a gyermek, és nem féltek a király parancsától.

24 Hit által tiltakozott Mózes, midőn felnövekedett, hogy a Faraó leánya fiának mondják,

25 Inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét;

26 Égyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván Krisztus gyalázatát, mert a megjutalmazásra tekintett.

27 Hit által hagyta oda Égyiptomot, nem félvén a király haragjától; mert erős szívű volt, mintha látta volna a láthatatlant.

28 Hit által rendelte a páskát és a vérnek kiontását, hogy az öldöklő ne illesse az ő elsőszülötteket.

29 Hit által keltek át a veres tengeren, mint valami szárazföldön, a mit megpróbálván az egyiptomiak, elnyelettek.

30 Hit által omlottak le Jérikónak kőfalai, midőn hét napig köröskörül járták.

31 Hit által nem veszett el Ráháb, a parázna nő az engedetlenekkel együtt, befogadván a kémeket békességgel.

32 És mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról;

33 A kik hit által országokat győztek le, igazságokat cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték.

34 Megoltották a tűznek erejét, megmenekedtek a kard élitől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, megszalasztották az idegenek táborait.

35 Asszonyok feltámadás útján visszanyerték halottjaikat; mások kínpadra vonattak, visszautasítván a szabadulást, hogy becsebb feltámadásban részesüljenek.

36 Mások pedig megcsúfoltatások és megostoroztatások próbáját állották ki, sőt még bilincseket és börtönt is;

37 Megkövezettek, kínpróbát szenvedtek, szétfűrészeltettek, kardra hányattak, juhoknak és kecskének bőrében bujdosnak, nélkülözve, nyomorgattatva, gyötörtetve,

38 A kikre nem volt méltó e világ, bujdosva pusztákon és hegyeken, meg barlangokban és a földnek hasadékaiban.

39 És mindezek, noha hit által jó bizonysgot nyertek, nem kapták meg az ígéretet.

40 Mivel Isten mi felölünk valami jobbról gondoskodott, hogy nálunk nélkül tökéletességre ne jussanak.

FEJEZET 12

Annakokáért mi is, kiket a bizonyságoknak ily nagy felleget vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkörményező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért.

² Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra, a ki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült.

³ Gondoljátok meg azért, hogy ő ily ellene való támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy el ne csüggedjetelek lelkeitekben elalélván.

⁴ Mert még végig nem állottatok ellent, tusakodván a bűn ellen.

⁵ És elfeledkeztetek-e az intésről, a mely néktek mint fiaknak szól: Fiam, ne vesd meg az Úrnak fenyítését, se meg ne lankadj, ha ő dorgál téged;

⁶ Mert a kit szeret az Úr, megdorgálja, megostoroz pedig mindent, a kit fiává fogad.

⁷ Ha a fenyítést elszenveditek, akkor veletek úgy bánt az Isten, mint fiaival; mert melyik fiú az, a kit meg nem fenyít az apa?

⁸ Ha pedig fenyítés nélkül valók vagytok, melyben mindenek részesültek, korcsok vagytok és nem fiak.

⁹ Aztán, a mi testi apáink fenyítették minket és becsültük őket; avagy nem sokkal inkább engedelmeskedünk-e a lelkek Atyjának, és élünk!

¹⁰ Mert ám azok kevés ideig, tetszésök szerint fenyítették; ő pedig javunkra, hogy szentségében részesüljünk.

¹¹ Bármely fenyítés ugyan jelenleg nem látszik örömdetesnek, hanem keservesnek, ámde utóbb az igazságnak békességes gyümölcsével fizet azoknak, a kik általa gyakoroltatnak.

¹² Annakokáért a lecsüggesztett kezeket és az ellankadt térdeket egyenesítétek föl,

¹³ És lábaitokkal egyenesen járjatok, hogy a sánta el ne hajoljon, sőt inkább meggyógyuljon.

¹⁴ Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, a mely nélkül senki sem látja meg az Urat:

¹⁵ Vigyázzván arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne szakadjon; nehogy a keserűségnek bármely gyökere, fölnevekedvén, megzavarjon, és ez által sokan megfertőztetessenek.

¹⁶ Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, a ki egy ételért eladta első szülöttségi jogát.

¹⁷ Mert tudjátok, hogy azután is, mikor akarta örökölni az áldást, megvetetett; mert nem találta meg a megbánás helyét, noha könnyhullatással kereste azt az áldást.

¹⁸ Mert nem járultatok megtapintható hegyhez, és lángoló tűzhöz, és sűrű homályhoz, és sötétséghez, és szélvészhez,

¹⁹ És trombita harsogásához, és a mondásoknak szavához, melyet a kik hallottak, kérték, hogy ne intéztessék hozzájuk szó;

²⁰ Mert nem bírták ki, a mi parancsolva volt: Még ha oktan állat ér is a hegyhez, megköveztessék, vagy nyíllal lövettessék le;

²¹ És oly rettenetes volt a látomány, hogy Mózes is mondá: Megijedtem és remegek:

²² Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez,

²³ Az elsőszülöttek seregéhez és egyházához, a kik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírójához Istenhez, és a tökéletes igazak lelkeihez.

²⁴ És az újszövetség közbenjárójához Jézushoz, és a meghintésnek véréhez, mely jobbat beszél, mint az Ábel vére.

²⁵ Vigyázzatok, meg ne vessétek azt, a ki szól; mert ha azok meg nem menekültek, a kik

a földön szólót megvetették, sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk attól, a ki a mennyekből vagyon,

²⁶ Kinek szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is.

²⁷ Az a "még egyszer" pedig jelenti az állhatatlan dolgoknak mint teremtményeknek megváltozását, hogy a rendíthetetlen dolgok maradjanak meg.

²⁸ Annakokáért mozdíthatatlan országot nyervén, legyünk háládatosak, melynél fogva szolgálunk az Istennek tetsző módon kegyességgel és félelemmel.

²⁹ Mert a mi Istenünk megemésztő tűz.

FEJEZET 13

Az atyafiúi szeretet maradjon meg.

² A vendégszeretetről el ne felejtkezzetek, mert ez által némelyek, tudtokon kívül, angyalokat vendégeltek meg.

³ Emlékezzetek meg a foglyokról, mint fogolytársak, a gyötrődőkről, mint a kik magatok is testben vagytok.

⁴ Tisztességes minden tekintetben a házasság és a szeplőtelen házasság; a paráznákat pedig és a házasságrontókat megítéli az Isten.

⁵ Fösvénység nélkül való legyen a magatok viselete; elégedjete meg azzal, a mitek van; mert ő mondotta: Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled;

⁶ Így hogy bízvást mondjuk: Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat nékem?

⁷ Emlékezzetek meg a ti előjáróitokról, a kik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmeztvén az ő életök végére, kövessétek hitöket.

⁸ Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.

⁹ Különböző és idegen tudományok által ne hagyjátok magatokat félrevezettetni; mert jó dolog, hogy kegyelemmel erősíttessék meg a szív, nem ennivalókkal, a melyeknek semmi hasznát sem veszik azok, a kik azok körül járnak.

¹⁰ Van oltárunk, a melyről nincs joguk enni azoknak, a kik sáornak szolgálnak.

¹¹ Mert a mely állatok vérét a főpap beviszi a szentélybe a bűnért, azoknak testét megégetik a táboron kívül.

¹² Annakokáért Jézus is, hogy megszentelje az ő tulajdon vére által a népet, a kapun kívül szenvedett.

¹³ Menjünk ki tehát ő hozzá a táboron kívül, az ő gyalázatát hordozván.

¹⁴ Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem a jövődöt keressük.

¹⁵ Annakokáért ő általa vigyünk dícséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az ő nevéből vallást tevő ajkaknak gyümölcsét.

¹⁶ A jótékonyaságról pedig és az adakozásról el ne felejtkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.

¹⁷ Engedelmeskedjete előjáróitoknak és fogadjatok szót, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók; hogy ezt örömmel míveljék és nem bánkódva, mert ez néktek nem használ.

¹⁸ Imádkozzatok érettünk. Mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy jó lelkiismeretünk van, igyekeztvén mindenkben tisztességesen forgolódni.

¹⁹ Kiváltképen pedig arra kérek, hogy ezt cselekedjétek, hogy mihamarább visszaadhassam néktek.

²⁰ A békeesség Istene pedig, a ki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztort, örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust,

²¹ Tegyen készségesekké titeket minden jóra, hogy cselekedjétek az ő akaratát, azt munkálván ti bennetek, a mi kedves ő előtt a Jézus Krisztus által, a kinek dicsőség örökkön örökké. Ámen.

²² Kérlek pedig titeket atyámfiai, szívleljétek meg ez intő beszédet, hiszen rövideden is írtam néktek.

²³ Legyen tudotokra, hogy a mi atyánkfia Timótheus kiszabadult, a kivel ha csakhamar eljő, meglátogatlak titeket.

²⁴ Köszönsétek minden előljárótokat és a szenteket mind. Köszöntenek titeket az Olaszországból valók.

²⁵ Kegyelem mindnyájotokkal! Ámen!

For other languages please go to **www.wordproject.org**